

سنجش میزان پرخاشگری بیماران بستری در بیمارستان علی ابن ابیطالب (ع)

- هانیه جعفر دخت بنجار^۱، پروانه سارانی علی آبادی^۲، ایمان دهباشی^۳، مهدی خدادادی درین^۴، سعید فرزانه^۵
- ۱- دانشجوی کارشناسی پرستاری عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، زاهدان، ایران
- ۲- مربی، گروه داخلی_جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، زاهدان، ایران
- ۳- دانشجوی کارشناسی پرستاری عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، زاهدان، ایران
- ۴- دانشجوی کارشناسی پرستاری عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، زاهدان، ایران
- ۵- دانشجوی کارشناسی پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، زاهدان، ایران

چکیده:

اختلال رفتار یکی از رایج ترین اختلالات و از عمده ترین دلایل ارجاع به مراکز درمانی است. این اختلال، الگوی رفتار پایدار با مشخصه پرخاشگری و تجاوز به حقوق دیگران است (سادوک و سادوک، ۲۰۰۳). پرخاشگری رفتاری است که با قصد آسیب رساندن بدنی یا کلامی به فرد دیگر یا از بین بردن اشیاء بروز می کند (پریخ و ناصری، ۱۳۹۰). با توجه به اثرات ناخوشایند رفتار پرخاشگرانه، مدت مدیدی است که عصبانیت و خشونت به عنوان مشکل تلقی گردیده و نیاز به بررسی های بالینی و آموزش دارد (صادقی، احمدی و عابدی، ۱۳۸۱). پژوهش حاضر به منظور سنجش میزان پرخاشگری بیماران بستری در بیمارستان علی ابن ابیطالب (ع) شهر زاهدان انجام گردیده است. تعداد بیماران مورد مطالعه ۱۲۵ نفر بود که از این بین ۶۰ نفر معادل ۴۸٪ از بیماران خانم و ۶۵ نفر معادل ۵۲٪ را بیماران آقا شامل شدند. از بررسی ای که روی متغیر تأهل صورت گرفت، ۵۶٪ جامعه آماری مورد بررسی متأهل و ۴۴٪ نیز مجرد میباشند. از آزمون همبستگی پیرسون برای نشان دادن همبستگی بین متغیرها استفاده شد و نتایج نشان داد بین متغیر میزان پرخاشگری با جنس، تاهل، شغل، سن، تحصیلات و بخش بستری همبستگی معنادار وجود داشت. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS۲۱ تجزیه و تحلیل شدند.

کلید واژگان: پرخاشگری، پیرسون، معنادار